

NOTAT

12. august 2009
J.nr. 2203/1190-0022
Ref. Bak
Forsyning og vedvarende energi

Høringsnotat vedr. ændring af Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven.

Udkast til en revideret bekendtgørelse har været i høring i perioden den 4. juni til den 3. juli 2009.

Energistyrelsen har modtaget 18 høringssvar. 9 organisationer oplyser, at man ikke har bemærkninger til udkastet. Forbrugerrådet, Ældre Sagen og Foreningen af Slutbrugere af Energi finder at udkastet til bekendtgørelse på fornuftig vis implementerer reglerne i elforsyningsloven. Dansk Energi (DE), DONG Energy, Kommunernes Landsforening (KL), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR), Rigsrevisionen og Energitilsynets Sekretariat har indholdsmæssige kommentarer.

I det følgende bliver høringssvarene resumeret og kommenteret. Energistyrelsens kommentarer er anført i kursiv. Kopi af høringssvarene er samlet i bilag 1.

Svarene har især berørt følgende punkter:

1. Generelle forhold
2. § 2, nr. 1, definition af ”andre indtægter”
3. § 2, nr. 3, definition af driftsomkostninger
4. § 2, nr. 9, definition af indtægter
5. § 2, nr. 18, definition af nødvendige nyinvesteringer
6. § 2, nr. 24 og 25, definition af årlig reguleringspris og årligt rådighedsbeløb
7. § 3, stk. 1, om udmelding af indtægtsrammer
8. § 12, stk. 4, om væsentlighed
9. § 15, stk. 2, om opgørelse af kapital ved nyinvesteringer, herunder byggerenter
10. § 15, stk. 5, om sparede omkostninger ved nyinvesteringer
11. § 15, stk. 8, om fastlæggelse af anlægskategorier
12. § 16, stk. 1, om meromkostninger ved myndighedspålæg
13. § 16, stk. 2 og 4, om forhøjelse og sænkning af reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet
14. § 16, stk. 3, om dækning af omkostninger til energispareaktiviteter
15. § 19, stk. 3, om pludseligt opståede eksternt betingede forhold
16. § 20, stk. 1, om forhøjelse af indtægtsrammen ved overtagelse af anlæg
17. § 20, stk. 2, om reduktion af indtægtsrammen ved salg af anlæg til Energinet.dk
18. § 21, om korrektion for fejl, herunder ”fundamentale fejl”
19. § 22, om anlægsinvesteringer i regning for tredje mand

20. § 24, stk. 1, om opgørelse af overskud og merforrentning
21. § 28, stk. 1, om aflæggelse af årsrapport
22. § 29, om differencer generelt
23. § 29, stk. 5, om justering af priser ved differencer
24. § 31, om pligten til at opbevare regnskabsmateriale
25. § 33, om overgangsbestemmelser

Ad. 1. Generelle forhold

Energitilsynets Sekretariat anfører, udkastet er godt gennemarbejdet, og at det er positivt, at definitioner og disposition fra den gældende bekendtgørelse nr. 1520 er bevaret, således at der i videst muligt omfang sikres kontinuitet i indtægtsrammereguleringen. Sekretariatet anfører, at det er dets opfattelse, at Energitilsynet forholdsvis enkelt vil kunne administrere bekendtgørelsen, såfremt den udformes i henhold til det fremsendte udkast.

DE anfører, ”at den stigende kompleksitet i reguleringen af indtægtsrammerne, som blandt andet L 3 er udtryk for, vil give øget usikkerhed og vanskeligheder både for de regulerede virksomheder og for de myndigheder, der skal administrere bestemmelserne.” DE opfordrer til, at ”Energistyrelsen udnytter lovens rammer til at reducere den regulatoriske usikkerhed og til at skabe tydeligere incitamenter til effektiv drift og udbygning af elinfrastrukturen.”

DONG Energy tilslutter sig generelt DE’s hørings svar. Derudover anfører DONG Energy, at ”den udmøntning af bestemmelserne i elforsyningsloven, der er lagt op til med udkastet til bekendtgørelsen, på en række punkter er uklar. Desuden synes der på enkelte punkter ikke at være fuld overensstemmelse mellem bestemmelserne i bekendtgørelsen og loven.” DONG Energy’s synspunkter er ikke yderligere uddybet eller eksemplificeret.

KL anfører, at man er ”overrasket over, at bekendtgørelsen ikke er blevet nemmere at agere efter i forhold til den eksisterende bekendtgørelse.” KL anfører endvidere, at der er netselskaber, som ikke har fået godkendt reguleringspriser for 2005, 2006, 2007 og 2008, fordi deres dispensationsansøgninger vedrørende bl.a. nettab og myndighedspålagte meromkostninger ikke er færdigbehandlet.

Rigsrevisionen anbefaler, at der udmeldes en revisorinstruks.

Kommentar:

Det har været et mål kun at ændre den gældende bekendtgørelse på de punkter, der er nødvendiggjort af vedtagelsen af Lov nr. 386 af 9. maj 2009. Hertil kommer enkelte forenklinger, hvor dette har været muligt uden at forringe kvaliteten af reguleringen.

Med hensyn til KL’s bemærkning om de uafsluttede sager, så er det beklageligt, at der har været lange sagsbehandlingstider. Dette skyldes blandt andet, men ikke kun, at der fra virksomhederne er indsendt dispensationsansøgninger til Energitilsynet vedrørende forhold, der ligger flere år tilbage. Den usikkerhed, der har hersket om grundlaget for reguleringen det seneste år har tillige medvirket til de lange sagsbehandlingstider. Med henblik på at sikre en hurtigere behandling fremover, er der i § 21 indføjet regler om virksomhedernes muligheder for efterfølgende at indsende korrektioner til de afgivne årsrapporter.

Vedrørende Rigsrevisionens bemærkning har Energitilsynets Sekretariat oplyst, at det udsender en standardrevisorerklæring.

Ad. 2. § 2, nr. 1, definition af "andre indtægter"

DE og FSR anfører, at definitionen ikke er i overensstemmelse med ordlyden i loven, og at henvisningen til nr. 7 bør fjernes.

Kommentar:

Det er korrekt, at der er en afvigelse i forhold til lovens tekst, idet "så længe" er blevet til "såfremt" i udkastet til bekendtgørelse. For at undgå enhver mulighed for misforståelse vil dette blive rettet. Henvisningen til nr. 7 rettes til en henvisning til nr. 9, der omfatter den generelle definition af begrebet "indtægter". Der er tale om en korrekturfejl, som rettes.

Den tilsvarende korrekturfejl rettes under nr. 2 i definitionen af driftsmæssige indtægter.

Ad. 3. § 2, nr. 3, definition af driftsomkostninger

DE anmoder om en bekræftelse af, at "demontering af eksisterende net, der ikke indgår i opgørelsen af en nødvendig nyinvestering, kan indgå i opgørelsen af virksomhedens driftsomkostninger, som det hidtil har været praksis."

Kommentar:

Omkostninger til demontering af net i forbindelse med en nødvendig nyinvestering, typisk ved kabellægning af luftledningsanlæg, indgår i beregningen af anlægssummen til den nødvendige nyinvestering, jf. § 15, stk. 5. I det omfang, der herudover som led i den løbende drift og tilpasning af nettene sker en demontering af ældre net, hvor demonteringsomkostningerne ikke indregnes i anlægssummen for en nødvendig nyinvestering, vil omkostningerne forbundet hermed som hidtil kunne indregnes i virksomhedens driftsomkostninger. Dette vil ligeledes være gældende, hvis anlæg nedlægges som led i virksomhedens strukturudvikling af sit samlede net.

Med henblik på at undgå enhver mulighed for misforståelse, vil der efter ordet "vedligeholdelse," blive indføjet følgende tekst i bestemmelsen: "demontering af eksisterende anlæg, som ikke indgår i beregningen af nødvendige nyinvesteringer, jf. § 15, stk. 5,"

Ad. 4. § 2, nr. 9, definition af indtægter

DE anfører, at "det bør sikres, at indtægter oppebåret af en netvirksomheds salg af ydelser til den kommunale forvaltning, hvor netvirksomheden selv er en del af den kommunale forvaltning, fortsat vil kvalificeres som en indtægt i indtægtsrammebekendtgørelsens forstand, selv om dette muligvis ikke ville være tilfældet efter årsregnskabslovens regler. En anderledes regulering vil være uforenelig med elforsyningsloven og direktivet. Vi vedhæfter et notat, der belyser denne problemstilling."

Notatet fra DE's advokat argumenterer, "at den ny § 5, nr. 9 i elforsyningsloven ikke i sig selv kan være tilstrækkelig klar hjemmel til at bestemme, at indtægter oppebåret af en netvirksomhed, der er en del af den kommunale forvaltning, ikke skal kunne kvalificeres som en ind-

tægt i reguleringsregnskabet. Vi forstår, at det primært er tiltænkt at vedrøre ”andre driftsindtægter”. Vi kan ikke se noget grundlag for – i relation til indtægtsbegrebet – at sondre mellem ”andre driftsindtægter” og så indtægter opnået ved levering af netydelser (nettariffer) til kommunen. Og vi vægrer os ved at tro, at intentionen er, at der også skal bortses fra sådanne indtægter.”

Kommentar:

§ 5, nr. 9, i lov nr. 386 af 20. maj 2009, definerer entydigt indtægtsbegrebet for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder, idet det alene omfatter sådanne indtægter, som virksomhederne efter årsregnskabslovens regler vil kunne indregne i deres årsrapport. Dette generelle indtægtsbegreb indgår i definitionen af ”andre indtægter” og ”driftsmæssige indtægter”, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 1 og 2.

Der er med bestemmelsen sket en opstramning på baggrund af en henvendelse fra Energitilsynets formand til regeringen om, at der savnedes et klart administrationsgrundlag, særligt i den situation hvor en kommune har oprettet en fællesfunktion, der servicerer flere forsyningsvirksomheder og herunder elforsyningsvirksomheden. I sådanne tilfælde var det ikke muligt inden for gældende regler at foretage en eksakt opgørelse af hvilke ydelser og dermed hvilke indtægter, der knyttede sig til den bevillingspligtige aktivitet, og hvilke der knyttede sig til andre aktiviteter.

I henhold til årsregnskabsloven defineres indtægter som ”stigninger i økonomiske fordele i regnskabsperioden i form af tilgang eller værdistigning af aktiver eller fald i forpligtelser, som medfører stigninger i egenkapitalen. I indtægter indgår dog ikke indskud fra ejere.”

Med henvisning til årsregnskabslovens definition af indtægter er der således ikke tale om, at indtægter oppebåret af en kommunal forvaltning for salg af netydelser til andre dele af denne forvaltning ikke kvalificerer som ”indtægter”, som anført i DE’s notat. Der er blot tale om, at der skal være tale om en opgørelse af de faktisk opnåede indtægter.

Bekendtgørelsen afspejler lovteksten. Der kan dermed ikke ske den udvidelse af indtægtsbegrebet, som DE efterlyser.

Ad. 5. § 2, nr. 18, definition af nødvendige nyinvesteringer

DE ”advarer imod, at § 2. nr. 18, efter sin ordlyd tilsyneladende indfører en udtømmende række eksemplifikationer, der herigennem indskrænker begrebet ”nødvendige nyinvesteringer”, udover hvad der kan rummes inden for elforsyningsloven.” DE ønsker, at der indføres ordet ”eksempelvis” i stedet for det definerende ”dvs.”. DE anfører endvidere, henvisningen til Energinet.dk’s planer bør udgå, idet disse planer ikke er omtalt i lovbestemmelsen. DE ønsker herudover bekræftet, at der ikke med bestemmelsen er sket en materiel ændring i forhold til den hidtidige regulering vedrørende kravet om ”hensynet til forsyningsikkerheden”. Endelig ønsker DE, at nye anlæg, der er nødvendige for anvendelsen af det nye kabelnet, skal indgå i beregningen.

FSR anfører, at der ikke er fuld overensstemmelse mellem lovens ordlyd og bekendtgørelsens definition af nødvendige nyinvesteringer. FSR anbefaler, at der udsendes en vejledning.

KL efterlyser en begrundelse for, at myndighedspålagte omkostninger ikke generelt er omfattet af definitionen af nødvendige nyinvesteringer. KL henviser i den forbindelse til, at en netvirksomhed af Sikkerhedsstyrelsen er pålagt at udskifte kabelkasser med kabelskabe inden udgangen af 2010 med henblik på risikoeliminering.

Kommentar:

Energistyrelsen er ikke enig i det anførte generelle synspunkt om manglende overensstemmelse mellem lovens ordlyd og bekendtgørelsens definition. Der er både i loven og bekendtgørelsen tale om en entydig og udtømmende opstilling af typer af anlæg og kravene til, at disse anlæg omfattes af reglerne om nødvendige nyinvesteringer, jf. elforsyningslovens § 70, stk. 3, og de uddybende eksempler i lovbemærkningerne, herunder eksempelvis henvisningen til Energinet.dk's planer. Det ville således stride mod loven, hvis bekendtgørelsen åbnede for en bredere definition af begrebet "nødvendige nyinvesteringer", som ønsket af DE.

I konkrete tilfælde vil dele af anlæg kunne være omfattet af begrebet nødvendige nyinvesteringer, mens andre dele ikke er omfattet. Disse tilfælde dækkes af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 2, nr. 18, litra e. Det samme gør indregningen af nye anlæg, der er nødvendige for anvendelsen af det nye kabelnet.

Da listen er endelig og udtømmende, anses det ikke for nødvendigt at supplere bekendtgørelsen med en vejledning, som anbefalet af FSR.

Begrundelsen for, at ikke alle myndighedspålagte omkostninger er "nødvendige nyinvesteringer", ligger i det forhold, at netselskaberne og de regionale transmissionsselskaber har pligt til at vedligeholde, om- og udbygge nettene i fornødent omfang i henhold til elforsyningslovens § 20, stk. 1. Det indebærer, at der inden for de gældende indtægtsrammer skal ske en løbende vedligeholdelse og tilpasning af nettene til et tidssvarende teknologisk niveau, herunder at der skal sikres en sikkerhedsmæssigt og miljømæssigt forsvarlig standard af nettene. Myndighedskrav om f.eks. forbedring af sikkerheden, der ligger inden for denne generelle forpligtelse, vil således ikke medføre forhøjelse af indtægtsrammen, med mindre de er omfattet af bestemmelsen om fremskyndede aktiviteter, hvorefter der kan ske en forhøjelse af indtægtsrammen for at dække meromkostningerne ved fremskyndelsen.

Ad. 6. § 2, nr. 24 og 25, definition af årlig reguleringspris og årligt rådighedsbeløb

DE ønsker bekræftet, at der med tilføjelsen "Den årlige reguleringspris (rådighedsbeløb) afspejler såvel årets pristalsregulering, jf. § 7, som eventuelle ændringer i årets løb i medfør af § 12 og § 13." ikke er tale om en materiel ændring.

Kommentar:

Det kan bekræftes. Der er tale om en uddybende forklaring og ikke en materiel ændring.

Ad. 7. § 3, stk. 1, om udmelding af indtægtsrammer

DE finder det principielt problematisk, at Energitilsynet først udmelder indtægtsrammen for et reguleringsår ultimo december året før. DE ønsker endvidere bekræftet, at der ikke er tilsigtet en materiel ændring, fordi der i bestemmelsen ikke længere henvises til elforsyningslovens § 69.

Kommentar:

Bestemmelsen om tidspunktet for Energitilsynets udmelding af indtægtsrammer er uændret i forhold til de gældende regler. Da virksomheden først har pligt til at anmelde sin forventede leverede mængde elektricitet den 10. december året før et reguleringsår, vil Energitilsynet ikke kunne rykke sin udmelding, idet indtægtsrammen er produktet af den leverede mængde elektricitet og virksomhedens rådighedsbeløb.

I praksis kan virksomhederne selv beregne deres indtægtsramme, så snart de har opgjort den forventede leverede mængde elektricitet for det kommende år, idet virksomheden kender sit rådighedsbeløb, der kun ændrer sig med pristallet, med mindre virksomheden har søgt Energitilsynet om dispensation.

Generelt er teksten i bestemmelsen forenklet og strammet op i forhold til de gældende regler, blandt andet fordi der ikke længere er behov for overgangsreglerne for året 2005. I den forbindelse er henvisningen til elforsyningslovens § 69 udgået af teksten, idet henvisningen ikke er nødvendig for selve beregningen af virksomhedernes indtægtsrammer, som bestemmelsen omhandler.

Ad. 8. § 12, stk. 4, om væsentlighed

DE beder Energistyrelsen klargøre, ”at det ikke er hensigten, at beløbet på de DKK 250.000,00 altid skal sættes i forhold til omkostningerne i 2004. Hvis det er tilfældet, vil der være tale om en realitetsændring.”

Kommentar:

Det er korrekt, at loven skaber klarhed på et område, hvor der før herskede usikkerhed, og at der derved bliver tale om en realitetsændring. Bestemmelsen indebærer, at ændringer altid skal vurderes i forhold til situationen i 2004, og at der til værdierne i 2004 skal tillægges en pristalsregulering, før det beregnes om ændringen er væsentlig.

Ændringen anses for væsentlig, hvis den overstiger 3 pct. eller 250.000 kr. Dette sidste beløb er ikke pristalsreguleret, men fastlagt i loven, hvilket reelt indebærer en reduktion af væsentlighedskravet svarende til pristalsudviklingen.

Lovens bestemmelser er indarbejdet i bekendtgørelsen.

Ad. 9. § 15, stk. 2, om opgørelse af kapital ved nyinvesteringer, herunder byggerenter

DE anfører: ”Bestemmelsen er tilsyneladende indsnævret i forhold til den udtrykkelige bestemmelse om opgørelse af den investerede kapital i EFL § 70, stk. 2. Der er således i bekendtgørelsen lagt op til at der er flere elementer, der ikke skal/kan indregnes. Vi anser dette for at være en stramning i forhold til loven, hvilket har tvivlsom hjemmel, da bestemmelsen i loven er så detaljeret og specifik.

Ved opgørelse af den investerede kapital kan indgå dokumenterede byggerenter, dog højst svarende til den lange byggeobligationsrente plus 1 procentpoint. Vi mener ikke, at der i lo-

ven er hjemmel til at fastsætte denne begrænsning. Det må være muligt at indregne faktiske byggerenter.”

Kommentar:

Der er ved udformningen af bestemmelsen lagt nøje vægt på overensstemmelse med loven vedrørende de elementer, der kan indgå i fastsættelsen af værdien af nødvendige nyinvesteringer. DE har da heller ikke givet eksempler på sin generelle påstand.

Vedr. indregning af byggerenter fremgår de ikke specifikt af § 70, stk. 2, men af normal praksis på opgørelse af investeringsomkostninger. Det er således korrekt, at der ikke i loven er et fast loft over byggerenterne. Loftet var sat ind for at undgå, at eksempelvis koncernforbundne net- og transmissionsselskaber optager lån internt i koncernen til en overnormal forrentning, og for at sikre et enkelt administrationsgrundlag for tilsynsmyndigheden.

Hensynet til at sikre en normal forrentning af byggelån kan sikres med en regel om, at der kan indregnes ”dokumenterede sædvanlige byggerenter”. Denne korrektion vil blive indarbejdet i bekendtgørelsen.

Ad. 10. § 15, stk. 5, om sparede omkostninger ved nyinvesteringer

DE ønsker ordene ”eksisterende anlæg” erstattet af ”erstattede anlæg”.

DE anfører: ”Af EFL § 70, stk. 2 fremgår det klart, at det kun er sparede omkostninger til fortsat drift, vedligeholdelse og fornyelse af det erstattede anlæg, der skal modregnes, og kun såfremt det erstattede anlæg fortsat skulle have været drevet med uændret funktionalitet.

Kommentar:

Ordene ”eksisterende anlæg” rettes til ”erstattede anlæg”, som ønsket. Der er efter Energi-styrelsens opfattelse tale om en redaktionel ændring, som ikke ændrer indholdet i bestemmelsen.

Derimod er DE’s anvendelse af udtrykket ”kun såfremt” ikke i overensstemmelse med lovbe-mærkningerne.

Den fulde ordlyd af lovbemærkningen er: ”Der skal endvidere ske modregning af et beløb, der dækker de omkostninger, som netvirksomheden eller den regionale transmissions-virksomhed ville have haft til drift, vedligeholdelse og fornyelse af det erstattede anlæg, såfremt det erstattede anlæg fortsat skulle have været drevet med uændret funktionalitet.”

Lovbemærkningen definerer således, hvorledes værdien af de sparede omkostninger fast-sættes. Mens DE med sin formulering lægger op til, at der kun skal ske modregning for de sparede omkostninger, såfremt det skrottede anlæg fortsat skulle have været anvendt med uændret funktionalitet. Dette er ikke korrekt forstået. Der skal altid ske modregning af de be-regnede sparede omkostninger.

DE’s bemærkning giver derfor ikke anledning til en rettelse af bestemmelsen.

Ad. 11. § 15, stk. 8, om fastlæggelse af anlægskategorier

DE anfører, at man ”lægger til grund, at ændringer i anlægskategorier aftales med branchen, og at ændringer udmeldes fremadrettet, så virksomhederne får tid til at implementere ændringerne i deres anlægskartoteker.”

Kommentar:

Det fremgår af lovbemærkningen, at Energitilsynet fastsætter anlægskategorier, standardlevetider og gennemsnitlige omkostninger til drift og vedligeholdelse med videre, og at disse kategorier og værdier gennemgås hvert tredje år af Energitilsynet med henblik på eventuel justering på basis af de indhøstede erfaringer og den teknologiske udvikling.

På denne baggrund fremgår det af bekendtgørelsen, at det er Energitilsynets ansvar at fastsætte de nævnte kategorier og værdier.

Det er korrekt, at værdierne som udgangspunkt fastsættes fremadrettet, men af praktiske årsager vil de første værdier og kategorier, der fastsættes, finde anvendelse for anlægsarbejder, hvorom der er truffet bindende dispositioner 8. oktober 2008 eller derefter.

Ad. 12. § 16, stk. 1, om meromkostninger ved myndighedspålæg

DE ønsker præciseret, at bestemmelsen omhandler øgede driftsomkostninger.

Kommentar:

Bestemmelsen omhandler mulighed for forhøjelse af indtægtsrammer som følge af meromkostninger, der er opstået på grund af myndighedspålæg og pålæg fra Energinet.dk om væsentlig tidsmæssig fremskyndelse af vedligeholdelsesarbejder, udskiftninger eller tekniske tilpasninger af de anlæg, som virksomhederne har pligt til at vedligeholde og om- og udbygge inden for indtægtsrammen i henhold til deres bevilling. Der kan være tale om øgede finansielle omkostninger på grund af fremskyndelsen, hvori skal modregnes sparede vedligeholdelsesomkostninger, idet det forældede anlæg må formodes at kræve større vedligeholdelsesomkostninger end det nye anlæg.

Ad. 13. § 16, stk. 2 og 4, om forhøjelse og sænkning af reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet

FSR anfører, at der bør indføjes ordet ”midlertidigt” i forbindelse med ordene ”forhøje” og ”sænke”.

DE minder om, at bestemmelsen også bør omfatte pålæg fra Energinet.dk.

Kommentar:

I henhold til § 16, stk. 2, kan Energitilsynet som følge af myndighedspålæg hæve reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet enten varigt eller midlertidigt, afhængigt af indholdet i myndighedspålægget. Hvis pålægget omfatter investeringsomkostninger sker der en forhøjelse efter reglerne om nødvendige nyinvesteringer, hvis der er tale om øgede driftsomkostninger, sker forhøjelsen i det eller de år, hvor meromkostningen forekommer.

I henhold til § 16, stk. 4, sænkes reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet som følge af bortfald af myndighedskrav. Denne nedsættelse er i sagens natur varig. FSR's anbefaling kan således ikke imødekommes.

Pålæg fra Energinet.dk vil blive indføjet i bestemmelsen.

Ad. 14. § 16, stk. 3, om dækning af omkostninger til energispareaktiviteter

KL hilser med tilfredshed, at meromkostninger til energibesparende aktiviteter er medtaget i bekendtgørelsen. KL efterlyser i den forbindelse kompensation for den energispareindsats, der er gennemført på baggrund af reglerne i lov nr. 520 af 7. juni 2006. KL ønsker, at indtægtsrammen forhøjes med tilbagevirkende kraft til lovens ikrafttræden 15. juni 2006. Endvidere finder KL det uklart, om energispareaktiviteterne indgår i benchmarkingen. Endelig ønsker KL, at afholdte udgifter ikke indgår i beregningen af netvirksomhedernes forrentning.

DE anfører, at netvirksomhederne fra 2010 skal have hjemmel til via tariffjerne at opkræve et markedsbaseret tillæg for at realisere de aftalte energibesparelser hos virksomheder og husholdninger. DE ønsker endvidere ikke, at det tilladte markedsbaserede tillæg reduceres som følge af benchmarking af den almindelige netdrift (omkostningseffektivitet og leveringskvalitet) og regulering jf. bestemmelser om forrentningsloft. Endelig finder DE, at netselskaberne undet ét skal kunne opkræve de omkostninger, som de krævede energispareaktiviteter koster på markedet under skyldig hensyntagen til gennemsnitlige administrationsomkostninger m.v.

Kommentar:

Det er korrekt, at bestemmelsen sikrer Energitilsynet mulighed for midlertidigt at forhøje reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet for en virksomhed med et beløb svarende til nye myndighedspålagte meromkostninger energibesparende aktiviteter. Indgåelse af en ny energispareaftale kan nødvendiggøre en ændring af bestemmelsen.

Ad. 15. § 19, stk. 3, om pludseligt opståede eksternt betingede forhold

KL ønsker en præcisering af, hvad ordene "eksternt betingede forhold" dækker, herunder om det dækker en markant nedgang i virksomhedens salgsmængde som følge af finanskrisen.

Kommentar:

Bestemmelsen sigter på, at virksomheder, som uforstyldt er kommet i økonomiske vanskeligheder, fordi de er ramt af udefra kommende hændelser, midlertidigt vil kunne få hævet deres indtægtsrammer med henblik på, at de skal kunne gennemføre aktuelle aktiviteter, der er nødvendige, for at virksomheden kan løse bevillingspligtige opgaver. Det er således ikke et krav, at der skal være tale om stormskader eller lignende fysiske hændelser. Udefrakommende økonomiske hændelser kan også være omfattet.

Det skal dog understreges, at bestemmelsen alene sigter på at sikre, at nødlidende virksomheder kan gennemføre konkrete aktiviteter, som aktuelt er påkrævet i henhold til opfyldelse af bevillingen, og som de pågældende virksomheder ellers ikke ville kunne gennemføre.

Ad. 16. § 20, stk. 1, om forhøjelse af indtægtsrammen ved overtagelse af anlæg

DE anfører, at man ”forstår bestemmelsen således, at netvirksomheder, der overtager drift og vedligeholdelse af anlæg i f.eks. private haveforeninger, kan forhøje reguleringsprisen. Forhøjelsen svarer til afskrivning og forrentning af anlæggets nedskrevne genanskaffelsesværdi med tillæg af de nødvendige omkostninger til drift af de overtagne anlæg. Vi anser dette for en hensigtsmæssig tilgang, der kan bidrage positivt til en fortsat strukturudvikling.”

Kommentar:

Bestemmelsen sigter på, at en netvirksomhed eller regional transmissionsvirksomhed i særlige tilfælde kan overtage anlæg, som ikke hidtil har været omfattet af indtægtsrammereguleringen.

Som udgangspunkt vil værdien dog maksimalt kunne fastsættes til den værdi, hvortil den er optaget i den overdragende virksomheds regnskab, på lige fod med hvad der gælder for aktiver overtaget fra andre netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder, JF. § 23, stk. 3.

Hvorvidt et anlæg falder inden for bestemmelsen må bero på en konkret vurdering, ligesom værdifastsættelsen af anlægget må bero på en konkret vurdering. Med bestemmelsen tages der således ikke stilling til, om konkrete anlæg inden overtagelsen har været omfattet af indtægtsrammereguleringen.

Ad. 17. § 20, stk. 2, om reduktion af indtægtsrammen ved salg af anlæg til Energinet.dk

Energitilsynets sekretariat anfører, at en indtægtsramme beregnes for en virksomhed som helhed, og ikke for enkelte anlæg. Det vil derfor ikke være meningsfuldt at beregne en forholdsmæssig andel af indtægtsrammen ved salg af anlæg til Energinet.dk. Energitilsynet anbefaler, at bestemmelsen ændres til følgende:

”Energitilsynet sænker reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet for en virksomhed, der afhænder et anlæg til Energinet.dk. Virksomheden indsender nødvendig dokumentation til brug for Energitilsynets afgørelse”.

Herved sikres, at der sker en reduktion ved salg af anlæg til Energinet.dk, og at Energistyrelsens Sekretariat beregner denne reduktion på baggrund af den berørte virksomhed dokumentation.

Kommentar:

Energistyrelsen er enig i, at den oprindelige formulering signalerer, at det er muligt at opgøre en forholdsmæssig andel af en virksomheds indtægtsramme ved salg af enkeltanlæg, og at der må tages udgangspunkt i den konkrete situation. Bestemmelsen vil blive rettet som foreslået af Energitilsynets Sekretariat.

Ad 18. § 21, om korrektion for fejl, herunder ”fundamentale fejl”

FSR finder det uklart, hvornår Energitilsynet kan foretage korrektioner for ”fundamentale fejl” i virksomhedernes årsrapporter.

DE giver udtryk for den opfattelse, at bestemmelsen giver energitilsynet kompetence til at foretage korrektioner på baggrund af fejl i virksomhedernes årsrapporter, uden at disse fejl er nærmere kvalificerede. DE ønsker endvidere, at der skal være samme væsentlighedskrav for virksomhedernes mulighed for at rette egne fejl og Energitilsynets pålæg om korrektion for konstaterede fejl og ulovlige forhold.

DE foreslår endvidere, ”at uafsluttede sager i Energitilsynet skal kunne konsekvensrettes i aflagte reguleringsregnskaber uafhængigt af sagens økonomiske størrelse. I det omfang, at indarbejdning af konsekvensrettelser som følge af tidligere års uafsluttede sager ændrer ved den regulatoriske forrentning i pågældende år, bør det give mulighed for at foretage redisponeringer af afskrivninger på gammel underdækning og pensionsaktiv.”

Endelig foreslår DE, at det indføres i § 21, stk. 5, at Energitilsynet kun kan kræve korrektion for ”fundamentale fejl”.

Kommentar:

Det er intetsteds i bekendtgørelsen anført, at Energitilsynet skulle kunne foretage korrektioner i virksomhedernes årsrapporter. Energitilsynet kan i henhold til § 21, stk. 5, pålægge virksomhederne at korrigere konstaterede fejlagtige oplysninger eller berigtige ulovlige forhold.

Korrektion for ”fundamentale fejl” er alene noget virksomhederne kan foretage sig, jf. reglerne i årsregnskabsloven, hvortil der er henvist i definitionen af ”fundamentale fejl”, jf. § 2, nr. 6. Såfremt virksomhederne har foretaget sådanne korrektioner, skal de redegøre herfor ved regnskabsaflæggelsen, jf. § 29, stk. 1, nr. 6.

Det er åbenbart, at teksten i § 21 har kunnet give anledning til misforståelser om, hvornår og hvordan virksomhederne og Energitilsynet kan foretage korrektioner af fejlagtige oplysninger i virksomhedernes årsrapporter. På denne baggrund vil § 21, stk. 1, blive omformuleret, således at enhver mulighed for misforståelse fjernes.

”§ 21. Netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder kan fremsende korrektioner til oplysningerne i virksomhedernes årsrapporter, såfremt disse har betydning for opgørelsen af reguleringsprisen, rådighedsbeløbet eller forrentningsprocenten, herunder som følge af pålæg fra Energitilsynet, jf. stk. 5.”

Bestemmelserne i § 21 har til formål at effektivisere administrationen af indtægtsrammerne. Virksomhederne sikres ret til frit at indsende korrektioner til oplysningerne i deres årsrapport i tre måneder efter afleveringsfristen; men derefter kan virksomhederne kun foretage væsentlige korrektioner. Sådanne væsentlige korrektioner vil indgå i beregningen af reguleringspris, rådighedsbeløb eller forrentningsprocent i det følgende reguleringsår.

Det bør være åbenbart, at Energitilsynet ikke kan være underlagt samme krav som virksomhederne. Tilsynet skal som led i sit løbende tilsyn til enhver tid kunne pålægge virksomhederne at korrigere for ”konstaterede fejlagtige oplysninger” samt at ”berigtige ulovlige forhold”, jf. stk. 5.

Ad. 19. § 22, om anlægsinvesteringer i regning for tredje mand

DE bede Energistyrelsen bekræfte, ”at bestemmelserne tager højde for den situation, hvor 3. mand ønsker og betaler for ændring af et eksisterende anlæg. Da sådanne indtægter fra 3. mand ikke kan sidestilles med driftsmæssige indtægter (f.eks. i form af tilslutningsbidrag), fremgår det af bestemmelserne i § 22, at indtægterne fra 3. mand ikke påvirker reguleringsregnskabet. Det betyder, at indtægter fra 3. mand ikke kan medføre differencer og merforrentning. Såfremt et anlæg bestilt af 3. mand erstatter et eksisterende anlæg, som samtidig skrottes, vil det nye anlæg indgå i benchmarkingen på samme måde som det erstattede anlæg.”

Kommentar:

Anlæg, der udføres i regning for tredje mand, og hvor indtægterne alene dækker medgåede omkostninger, er der tale om en neutral disposition, hvorfor de også skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra virksomhedens øvrige aktiviteter, jf. § 22, stk. 2 og 5. Sådanne indtægter indgår ikke i beregningen af differencer og forrentning.

I forhold til benchmarkingen behandles det nye anlæg efter samme principper som virksomhedernes øvrige anlæg.

Ad. 20. § 24, om opgørelse af overskud og merforrentning

DE finder det uklart, om der herved er tilsigtet en realitetsændring med tilføjelsen ”herunder som følge af opnåede andre indtægter, jf. § 2 nr. 1”, og anfører, at ”hvis det ikke er tilfældet bør tilføjelsen udelades.”

DE foreslår, ”at det præciseres, at der ved opgørelse af en merforrentning skal korrigeres for eventuelle differencer, som afvikles i henhold til § 29 stk. 3, og som derfor ikke samtidig kan konstituere merforrentning.”

DE ønsker, at det bør fremgå af ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne, at ”merforrentning fra 2008 og tidligere år skal afvikles efter hidtil gældende regler”.

DE finder, at ”bestemmelsen i stk. 4 er meget upræcis.” DE ønsker en nærmere beskrivelse af, hvilken korrektion, der kan være tale om, og at der i bekendtgørelsen indsættes en bestemmelse, som sikrer at reduktionerne bliver korrigeret, således at der tages hensyn at det i L3 fremgår af bemærkningerne til EFL § 70, stk. 4, at korrektionen skal sikre ”at ingen virksomhed pålægges reduktioner, der i sig selv medfører, at forrentningsprocenten falder under den lange byggeobligationsrente plus 1 procentpoint”. DE henviser desuden til lovbemærkningen om, at ”virksomheder der ikke effektiviserer ekstraordinært, vil alt andet lige kunne opretholde en forrentning svarende til den lange byggeobligationsrente plus 1 procentpoint”.

Kommentar:

Henvisningen i stk. 1 til ”andre indtægter” er ikke udtryk for en ændring af reglerne, men er medtaget som en præcisering. Sætningen fastholdes derfor.

DE’s forslag om, at merforrentning fra 2008 og tidligere år skal afvikles efter de hidtil gældende regler, er ikke helt i overensstemmelse med lovbemærkningerne. Det fremgår heraf, at ”Merforrentning, der er opgjort i 2008 og tidligere, afvikles efter de hidtil gældende regler.”

For at undgå enhver mulighed for misforståelse vil dette blive indføjet i bekendtgørelsens ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

DE peger rigtigt på, at der kan være et problem med indregning af differencer i forhold til opgørelse og afvikling af merforrentning. Reglerne skal på den ene side sikre, at al merforrentning afvikles, uden at virksomhederne rammes urimeligt, fordi de har haft udskudte indtægter i form af differencer. På den anden side skal reglerne sikre, at bestemmelserne om afvikling af merforrentning ikke udhules gennem systematisk oparbejdelse af differencer.

Energitilsynet vil udarbejde en beregningsmodel, der sikrer, at disse principper overholdes, og at udsagnet i lovbemærkningerne om, "at ingen virksomhed pålægges reduktioner, der i sig selv medfører, at forrentningsprocenten falder under den lange byggeobligationsrente plus 1 procentpoint", respekteres.

Samtidig må der ske en justering af definitionen i § 2, nr. 2, om driftsmæssige indtægter, idet følgende sætning slettes: "korrigeret for justering af differencer, jf. § 29, stk. 3." Baggrunden er, at denne generelle sætning ville kunne bruges som instrument til systematisk omgåelse af reglerne om opgørelse af merforrentningen.

DE's andet citat fra lovbemærkningerne er taget ud af sin kontekst. Udgangspunktet for bemærkningen er virksomheder, der allerede har nået forrentningsloftet – sådanne virksomheder vil alt andet lige kunne opretholde en forrentning svarende til den lange byggeobligationsrente plus 1 procentpoint, med mindre de effektiviserer ekstraordinært. Såfremt de effektiviserer ekstraordinært vil de kunne fastholde en forrentning ud over forrentningsloftet.

Ad 21. § 28, stk. 1, om aflæggelse af årsrapport

DE anfører, at begreberne "årsrapport" og "reguleringsregnskab" sammenblandes.

FSR anfører, at brugen af ordet "årsrapport" kan misforstås i forhold til den officielle årsrapport, der offentliggøres efter årsregnskabsloven, og anbefaler, at man anvender ordet "reguleringsregnskab" om det regnskab, der afleveres til den prisregulerende myndighed. FSR nævner, at der ikke er fuld overensstemmelse mellem principperne i de to regnskaber, eksempelvis vedr. afskrivninger. FSR anbefaler, at forudseelige forskelle mellem de to regnskaber beskrives uddybende.

Kommentar:

Det er ikke korrekt, at begreberne "årsrapport" og "reguleringsregnskab" sammenblandes i bekendtgørelsen, som anført af DE, idet ordet "reguleringsregnskab" ikke findes i bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsen tager generelt udgangspunkt i, at virksomhederne udarbejder årsrapporter i henhold til reglerne i årsregnskabsloven. Det er således ikke en anden slags årsrapport, men netop den, som kræves i henhold til årsregnskabsloven. Det anses for uhensigtsmæssigt, hvis virksomhederne skulle pålægges at udarbejde to parallelle regnskaber, som foreslået af FSR.

Af hensyn til indtægtsrammereguleringen er det imidlertid nødvendigt med visse supplerende oplysninger ud over, hvad der i årsregnskabsloven kræves oplyst i årsrapporterne. Disse op-

lysninger indsendes som supplement til årsrapporterne. De krævede supplerende oplysninger er specificeret i § 29.

Endelig er det korrekt, at elforsyningsloven kræver lineære afskrivninger af netaktiverne, hvor man efter årsregnskabsloven kan anlægge andre principper.

Ad 22. § 29, om differencer generelt

DE anfører: ”Vores forståelse af definitionen på driftsmæssige indtægter (jf. § 2 nr. 2) er at disse som udgangspunkt vil være lig indtægtsrammen, idet forskellen mellem faktiske indtægter og indtægtsrammen er en difference (jf. § 29 stk. 3).

Det er endvidere vores forståelse:

- at en difference i virksomhedens favør kan betegnes som en midlertidig prisreduktion i stedet for en difference, uden der skal ansøges om dette (jf. § 29 stk. 6);
- at hvis en difference betegnes som midlertidig prisreduktion, er de driftsmæssige indtægter ikke lig indtægtsrammen;
- at størrelsen på differencen ikke påvirker forrentningen og evt. merforrentning, idet forrentningen er baseret på de driftsmæssige indtægter; og
- at en midlertidig prisreduktion påvirker forrentningen og evt. merforrentning, og dermed kan anvendes til at nedsætte forrentningen.

Energistyrelsen bedes bekræfte denne forståelse.

DE efterlyser ”smidige og ubureaukratiske regler for anmeldelse af midlertidig kompenserende tarifnedsættelser.”

DE opfordrer derudover til, ”at det præciseres i bestemmelsen, at der vil være mulighed for at anvende mekanismen i stk. 6 frem til aflæggelsen af årsregnskabet, således at der indtil dette tidspunkt, hvor renteniveauet kendes vil kunne anmeldes en midlertidig prisreduktion.”

Kommentar:

Bemærkningerne fra DE vender tingene lidt på hovedet. De kan derfor ikke umiddelbart bekræftes. Følgende gælder:

Driftsmæssige indtægter defineres i § 2, nr. 2. De driftsmæssige indtægter vil svare til indtægtsrammen, med mindre der er tale om differencer eller midlertidige prisnedsættelser.

Hvis en virksomhed konstaterer en difference i virksomhedens favør (virksomheden har opkrævet mindre, end den havde mulighed for inden for indtægtsrammen) kan virksomheden vælge at opkræve differencen efterfølgende, selv om dette betyder, at indtægtsrammen overskrides. Afviklingen af differencen skal senest ske i løbet af det reguleringsår, der følger efter aflæggelsen af den årsrapport, hvor differencen er konstateret. Virksomheden redegør for afviklingen i sin årsrapport.

Virksomheden kan også vælge at betragte differencen som en midlertidig prisreduktion. Differencen kan da ikke opkræves efterfølgende. Der skal ikke ansøges om midlertidige prisreduktioner, men virksomheden redegør for forholdet i sin årsrapport.

Der skal ikke udarbejdes regler for anmeldelse af midlertidige prisreduktioner. Energitilsynet skal alene godkende virksomhedernes metoder til afvikling af differencer i forbrugernes favør, jf. punkt 23, nedenfor. Sådanne metoder kan udarbejdes og anmeldes forlods af virksomhederne, således at de kan anvendes, når behovet opstår.

Det er korrekt, at midlertidige prisreduktioner påvirker de driftsmæssige indtægter og dermed forrentningen i de år, hvor de forekommer.

DE's forslag om, at midlertidige prisreduktioner skal kunne "anvendes frem til aflæggelsen af årsregnskabet" kan ikke imødekommes. Årsrapporten omfatter et reguleringsår, dvs. et kalenderår. Det aflægges senest 31. maj det følgende år. Midlertidige prisreduktioner giver sig udslag i størrelsen af de driftsmæssige indtægter i det reguleringsår, hvor de finder sted.

Vedrørende forholdene i relation til opgørelse af merforrentning henvises til kommentarerne til nr. 20.

Ad. 23. § 29, stk. 5, om justering af priser ved differencer

Energitilsynets Sekretariat anfører, at bestemmelsen med sin nuværende ordlyd, "Forslaget til justering af priserne godkendes af Energitilsynet." kan føre til den fortolkning, at Tilsynet godkender konkrete priser. Dette er ikke tilfældet, idet Tilsynet alene godkender metoder til fastsættelse af priserne. Sekretariatet foreslår følgende ændrede formulering:

"Energitilsynet godkender virksomhedernes metoder til afvikling af differencer i forbrugernes favør."

Kommentar:

Energistyrelsen er enig i de anførte synspunkter. Bestemmelsen vil blive rettet som foreslået af Energitilsynets Sekretariat.

Ad. 24. § 31, om pligten til at opbevare regnskabsmateriale

DE anfører, at "pålægget og forpligtelsen efter § 31 kun kan have virkning fra 8. oktober 2008. Det skal forstås på den måde, at hvis materialet ikke hidtil har været opbevaret i overensstemmelse med, hvad der fremgår af bestemmelsen, kan virksomheden ikke belastes for, at det måtte vise sig umuligt at efterleve bestemmelsen for så vidt angår historiske oplysninger."

Kommentar:

Alle virksomheder har efter bogføringsloven pligt til at opbevare deres regnskabsmateriale i 5 år. Det indebærer, at det må formodes, at alle virksomheder opbevarer regnskabsmaterialet for 2004 frem til udgangen af 2009.

Det nye i bestemmelsen i elforsyningsloven og dermed i bekendtgørelsen er, at virksomhederne ikke lovligt kan kassere regnskabsmaterialet for 2004 i 2010, som de ellers ville kunne. De skal fortsat opbevare det for at sikre et retvisende grundlag for sammenligneligheden i de kommende års regnskaber med oplysningerne for sammenligningsåret 2004.

DE's synspunkt kan derfor ikke imødekommes.

Ad. 25. § 33, om overgangsbestemmelser

DE anfører, "Generelt er overgangsreglerne (ikrafttrædelsesbestemmelserne i § 33) meget uhensigtsmæssigt formuleret, da det ikke står klart, hvordan virksomhederne skal agere i forhold til de ændrede regler pr. 8. oktober 2008."

DE skriver endvidere, "For eksempel fremgår det ikke klart, at virksomhederne ikke skal aflægge 2 reguleringsregnskaber, der dækker perioderne 1. januar – 7. oktober 2008 og 8. oktober – 31. december 2008. Dette bør præciseres. Vi opfordrer endvidere til, at det klargøres, at merforrentning opgjort for 2008 afvikles efter de hidtil gældende regler, jf. s. 7 i Det Enerkipolitiske Udvalgs betænkning over L3 afgivet den 16. april 2008. Hvis merforrentning opgjort for 2008 skal afvikles efter de nye regler, vil L3 hermed i denne relation reelt få tilbagevirkende kraft. Der synes ikke at være tilstrækkelig klar hjemmel hertil i det vedtagne L3."

Kommentar:

Det er uhensigtsmæssigt, hvis der kan være tvivl om overgangsreglerne. Derfor vil de blive præciseret som følger:

"§ 33, stk. 4. Årsrapport for reguleringsåret 2008 og fremefter udarbejdes efter reglerne i denne bekendtgørelse. Forhold, herunder merforrentning og nettab, konstateret i årsrapport aflagt efter den 8. oktober 2008, behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse."

Det bemærkes, at der ikke er krav i bekendtgørelsen om aflæggelse af to årsrapporter for 2008, men én årsrapport, der aflægges i henhold til de nye regler.

Det bemærkes også, at det ikke er korrekt som anført af DE, at "merforrentning opgjort for 2008 afvikles efter de hidtil gældende regler". Det korrekte citat fra Det Enerkipolitiske Udvalgs betænkning over L 3, side 7, er: "Merforrentning, der er opgjort i 2008 og tidligere, afvikles efter de hidtil gældende regler."

Merforrentningen opgøres i årsrapporten, der aflægges senest den 31. maj i året efter reguleringsåret. Merforrentning optjent i reguleringsåret 2008 opgøres således i den årsrapport, der aflægges senest den 31. maj 2009.